

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA.

ADMINISTRACIÓ
 REDACCIÓ
 CARRÉ NOU DE S. FRANCESCH
 núm. 27, pis 2.^{on}
 BARCELONA.

PERIÒDIC SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAT Y LLITERARI.

DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA
 cada trimestre

ESPANYA, 8 rals.

CUBA Y PUERTORICO, 10.
 ESTRANGER, 15.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ARREU.

COSAS DE LA SENMANA.

Barcelona suplica al rey de las ayguas que no 'n fassa tant tampoch...

Dilluns á la nit, Barcelona vá demostrar qu' era agrahida.

LA TOMBOLA DEL ATENEU LLIURE.

—Si es servida, aqui t'è lo que ha guanyat.
 —Escolti, ¿que no me 'l podria cambiar ab un mocador de pita?

—Aqui té 'l sèu premi.
 —Vet' aquí: si la mèva majordona hagues tret una sotana, vindria al pé.

—¿Que 's pensan que perque un home es de fora, no 'u coneix que en aquest sant n' hi falta un trós?

canviarla y la tenia á casa. Era una créu que l' hi feya nosa y volia desferse'n.

Vá, y la regala á la loteria de las senyoras. Pren alguns números, y lo primer que l' hi surt es la ditxosa créu.

Llavors l' entrega á la tómbola del Ateneo lliure. Pren també alguns números, y la ditxosa créu torna á sortirli.

Aquest senyor si que pot dir:—Ja tinch una créu ben pesada!

De una sabateria de la Plassa de Palacio van desaparèixer més de cent parells de botinas.

Los lladres... volaverunt.
Aixó demostra que 'ls nostres lladres van més ben calcats que la nostra policia.

A Fransa 's publica un periódich religiós com molts que veuen la llum á Espanya. Está consagrat á pagar la devoció á Sant Joseph.

Aquest dia publicava lo següent comunicat:
«Senyor director, vos envio déu franchs en honor de Sant Joseph. Aixís compleixo la promesa que vaig fer-vos de remetre 'us déu franchs per cada un dels parents que 's mori avants de mí.»

Hi ha una religió que fá tornar sants als que la professan; pero n' hi ha un' altre que té la virtut de ferlos tornar bobos y estúpits.

Lo fret apreta qu' es un gust.
Sense cigarro á la boca tothom fuma; sense tenir fulla lo fret talla; sense tenir fabrica fabrica panellons; y sense ocupar un puesto eminent tothom tús, olvidant alló de ¿Quién me tose á mí?»

Jo aquests dias no he sentit frasse més felis que la de un estallador de llenya.
—Parlan del cok, del carbó de pedra, del gas. Jo per entrar en calor no conech res com la llenya.
Y era que ja feya dos ó tres horas qu' estellava y la suor l' hi anava cara avall.

Molta llum hi ha hagut aquests dias á la fatxada de cala Ciutat.
En cambi lo dimars devia celebrarse sessió y 'no vá haberni per ser dia de gala. De manera que á dintre hi havia molta fosca.

Are 's vá realisant alló que deya 'l Sr. Prats y Rodés:
—Nosaltres volém llum, molta llum...
Si, tenia rahó: molta llum... á la fatxada.

Jo no hi vist res més brut que 'ls carrers de Barcelona durant aquests dias de pluja.
Y encare diuhen que l' aygua tot ho neteja!

Sembla que 's prepara una corrida de toros pèl diumenje.
Per més joch que dongan los toros; per més que 'ls toreros treballin, en aquest temps, será una corrida—molt freds!

Diuhen qu' en la corrida de toros del diumenje hi haurá caballeros en plaza.
Segons tinch entés aquests caballeros se reclutan á la Barceloneta.

A Mallorca vá desapareixe 'l vicari de la parroquia de un poble de fora.
Al mateix temps vá desapareixe una minyona molt maca.
Deixinme agafar la guitarra, y cantar á tall d' andalús:

«Niñas que desaparecen
y vicarios que se van,
si en el camino se encuentran,
¡qué de cosas se dirán!

Las oficinas aquests dias del casament del rey varen fer festa.
Los negocis van quedar atrassats, y per molts que tenen expedients y que sufren grans perjudicis per aquests retrassos, la festa vá ser completia.

En un periódich inglés vaig llegirhi aquest dia 'l següent original anunci:
«Un caballer donará 10 mil lliuras esterlinas á qui 'l fassi borni. Informarán en la Administració de aquest periódich.»

Al dia següent publicava la següent noticia:
«Numerosas personas han acudido á la nostra redacció desitjoses de complaire al caballer que ha promés 10 mil lliuras esterlinas á la persona que 'l fés borni.
«Alguns volian emplear lo puny per lograrho: altres una llanseta; alguns altres en fi 'l punyo de un garrot.

»Las proposiciones no han pogut ser admesas, porque cap d' ellas era capás de cumplir l' anunci.

»Y no saben perqué?
»Es molt senzill; porque 'l pobre anunciante es cego y aixís com n' hi ha que donarian un ull de la cara per 10 mil lliuras, ell donaria 10 mil lliuras per un ull de la cara.»

Un rasgo final arrencat del Charivari, periódich francés:

«A Paris s' agita la qüestió del divorci, promoguda per alguns diputats de l' Assamblea, y un capellá pren cartas en l' assumpto, fent conferencias sobre aquest tema.

Una dona de mon, llegeix l' anunci de una de aquestas conferencias, y diu:
—Un capellá ocupantse del divorci.... Es lo mateix que si jo m' ocupés de la castedat!

QUENTOS.

Un pare tenia un fill molt mal gastador. Aquest solia sempre anar ab cotxe de lloguer, sense recordarse de que á casa seva tenia cotxe propi.

Y 'l pare deya:
—Sembla impossible! Lloga cotxes sense veure que 'ls nostres caballs s' están crusats de brassos á l' establot!

En una tertulia, una senyora que vol passar per jove sense serho, se dirigeix á un senyor, preguntantli:

—Bè, quina edat me faria vosté á mí?
—Vint anys, va respondre 'l senyor sense inmutarse.
—No: soch més vella, digué la senyora veient que se 'n burlavan. ¿Y vosté? preguntá dirigintse á un altre.
—Jo vintiquatre.
—Y vosté? va preguntar á un tercer.
—Jo opino com los dos: vint per un costat y vintiquatre per l' altre: total: quaranta quatre.

Un pintor feya l' amor á una nena molt guapa.
—Jo la vull retratar, deya ab molt entusiasme.
—Impossible: rasponia la nena: si acás haig de ser modelo, vull serho d' esposas....
—La vestire de D.ª Juana la Loca, l' hi digué agafantli la mà.

—Deixam, respongué la nena.
Y deixá escapar la mà preciosa de la nena.
Un amic, que sense ser advertit, estava contemplant l' escena, exclamá:
—Es la primera obra d' art que surt de las sévas mans.

A Fransa, hi ha 'l pare Jacinto, antich frare, que després de separarse del convent s' ha casat y pretent plantejar una nova religió, fent totas las ceremonias del culto en francés.

—¿Cóm voldrias casarte? preguntavan á un. ¿En llatí ó en francés?
Resposta:
—En llatí sempre hi ha una ventatje, que un hom no enten lo que l' hi diuhen.

En temps de crisis y de falta de feyna, lo propietari més rich del poble, á fi de donar ocupació als treballadors en baga, va tractar de construir una gran paret per enmurallar la seva propietat, fent al efecte un pregó prometent treball á tothom que 's presentés.
Y no van anarhi més que cinch ó sis treballadors.
—¿Y 'ls altres? va preguntar. ¿Com dimontri no venen?
—Ay senyor: va respondreli un infelis: si tots los richs fossen com vosté y murallessin las terras, lo poble 's moriria de gana.

Un pagés va anar á casa 'l dentista á ferse arrencá un caixal. Després de haberli arrencat preguntá:
—¿Quant val...?
—Vint rals, contestá lo dentista.
—Cá, barret: no més n' hi daré déu! Com que no ha fet més que la meitat de la feyna....
—¿Com s' enten? replicá 'l dentista, no 'us hi arrencat tot lo caixal?...
—Bè, sí, contestá 'l pagés; pero vosté no ha notat que 'l caixal ja 'm sorollaba?....

Lo mateix pagés tractá després, de ferse posá un caixal postis, y habent preguntat al dentista lo que 'l hi costaria y veient que era molt car digué:
—Bah bah, aixís com aixís també será postis, posim lo mateix que m' ha arrencat.

Un sargento ensenyaba de fer 'l exercici á un quinto molt sonso.

Lo primer dia que va usar la carrabina lo sargento l' hi digué *armas al hombro*.

A lo que tot parat contestá 'l quinto:
—«Dispense mi sargento que no tengo más que una arma.»

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.
L' home que primera 's dona y 's véu bè que no 'l mereix, aquell home no coneix que solsament es segona.
Prima tres es animal que s' enfada molt aviat, y s' ha vist que ho ha pagat ab sa vida, algun totat.

NEV Y CLORO.

II.
Una noya tres doblada, que despata en una tot, vol que hu dos cada vegada que la véu lo seu xicot.

PAU SALA.

MUDANSA.

El qu' es tot y militar es fácil qu' un tot li donguin, si no hi ha tot, ó li faa algun tot y d' ell se mori.

XIPOLL.

ENDEVINALLA.

Jo canto y ningú m' escolta; vaig armat y ningú m' tem; tu 'm pagas y 'm mana un altre; castellá lo meu nom es.

BADÓ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7.—Una classe de roba.
- 1 7 2 7.—Lo que tenen las monedas.
- 1 2 3 4 7.—Una isla.
- 4 2 5 1 7.—Lo que s' embolica ab facilitat.
- 4 7 6 7.—Nom de dona.
- 2 7 4 7.—Un animal.

PAU CORNADÓ.

COMBINACIO NUMERICA.

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Sustituir los pichs ab números que sumais vertical, horizontal y diagonalment donguin un resultat de 26.

FRA-DIÁVOLO.

TRENCA-CLOSCAS.

Sabadell, Laplana, Guisona, Altafulla, Nuria, Escornalbau.
Ab aquestas paraulas formar ab las primeras llettras lo nom d' un poble de Catalunya.

XARRAIRS.

GEROGLIFICH.

L I
Nadal Corpus
P R
G. III S o N
Cólera morbo Febre groga

GANXONET.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Espantera.
2. IDEM 2.—Benet.
3. MUDANSA.—Betlla, Bitlla, Butlla.
4. ANAGRAMA.—Mavil, mitra, ritma, mirat.
5. CONVERSA.—Ramona.
6. TRIANGUL.—Crema rema ema ma a.
7. TRENCA-CLOSCAS.—Calella.
8. GEROGLIFICH.—Qui no té mal de caps, se'n busca.